

Jasmínka Suliková,
1. B trieda

PREBUDENIE DO REALITY

Ako každý deň, aj vtedy som sa po vyučovaní vybral s Dankou a Jurajom do našej školskej jedálne. Uvítali nás krásne modré závesy, čo siahali až po zem.

Čerstvo vymaľované steny zdobili obrázky s fotografiami jedál, moderné stoly a stoličky hrdo zapliňali jedáleň. Na supermoderných bledomodrých obrusoch sa vypínali elegantné soľníčky s koreničkami a krásne moderné vázy. Boli v nich žlté kosatce. V zime a kosatce, nádhera! Ale tie obrovské obludy sa sem vôbec nehodili. Danka povedala:

„Super, také veľké kvety v jedálni! Dúfam, že ich nebudeme musieť jesť!“ Na kvety sme rýchlo zabudli, keď sme prišli k polici s podnosmi a príbormi. Tam nás prekvapili úplne čístečky vyblýskané podnosy, čistulinký príbor a za pultom príjemné usmiate tety kuchárky. Na výber bolo nespočetné množstvo jedál. Vybral som si niečo s rybou, už ani neviem ako sa to volalo. Danka si vybrala pochúťku z orientálnej kuchyne a Juraj si vybral bukátové duchtičky (čudný názov). Usadili sme sa k jednému stolu a pustili sme sa do debaty. Najprv sme našu jedáleň vychvaľovali a potom sme veľmi rázne skritizovali dlhoočizný rad čakajúcich hladných spolužiakov. Napokon sme sa s chuťou pustili do jedenia. Vychutnával som si ten voňavý rybiš-miš-maš a tešil som sa, že aj ostatným veľmi chutí.

Ale zrazu som pocítil na svojej ruke čudné chvenie a... krásne modré závesy zmizli. Moderné stoly a stoličky sa premenili na rozvážané staré rachotiny z roku osemsto päť, vymaľované steny sa premenili na staré ošumelé a bezfarebné múry. Zmizli soľníčky aj koreničky. Na stole sa rozťahovali kockované obrusy, na tanieroch kockované mäso obkolesovali kockované zemiaky... samé kocky – ako v Škótsku. A už keď sme pri tých Škótoch, napadol ma jeden vtip:

Škót sa pýta svojho syna, „Tak čo? Stihol si školu?“

„Áno, ale celú cestu som bežal za autobusom.“

odpovedá syn, „no, aspoň som ušetril štyri koruny.“

„Mal si radšej bežať za taxíkom – bol by si ušetril viac.“

odpovedá mu na to otec.

V ruke držím pokrivený príbor a skláňam sa nad špinavú tácku s obedom.

Keď som sa prebral z toho krásneho sna ihneď som Juraja zbombardoval. „Ty trúba, čo ma budíš z takého krásneho sna, mohol som sa aspoň najesť!“ Ozaj, keď už hovorím o trúbe...

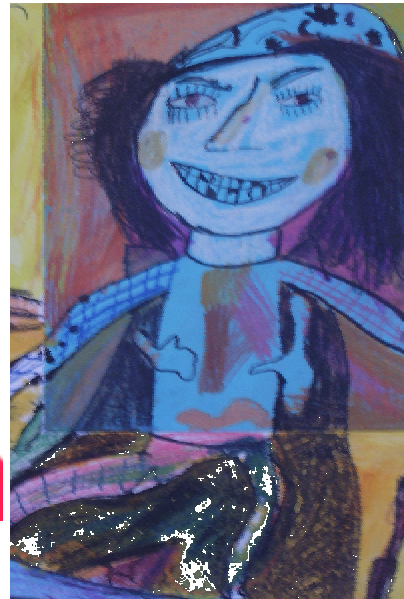
© Copyright by Vladan Glončák 2007

DROGY STRAŠIAK DNEŠKA

V posledných časoch je téma drog veľmi rozšírená. Drogy vždy boli a budú, mnohé sa totiž používajú aj na liečebné účely. Všade okolo počujeme, aké je ich zneužívanie škodlivé a ako im netreba podľahnúť. Sme radi, že dospelí vymýšľajú pre nás aktivity, aby sme sa nenudili.

Počas februára sme my, žiaci spolu s učiteľmi Tv využili ponuku od Nadácie Mariána Gáboríka na bezplatný prenájom zimného štadiónu. Niektorí sa veru korčuľovali po prvý raz, ale nálada tam bola výborná, tak sa mnohým korčuľovanie zapáčilo. Zdá sa, že sme tak pomohli naplniť poslanie nadácie, ktoré znie takto: STOP DROGÁM A NÁVYKOVÝM LÁTKAM, POŠLIME DETI NA ŠPORTOVISKÁ. Ďakujeme aj touto cestou za spostenie hodín telocviku a tu sú ohlasy:

Nakreslila Ninka Ušiaková, 2. A

AKO SME SA KORČUĽOVALI

Po niekoľko zimných utorkov sme chodili na Gáboríkov štadión korčuľovať sa. Keď sme sa autobusom dostali na Sihoť, zo zastávky to bolo len kúsok. Už sme sa nevedeli dočkať, kedy vkročíme na ľad. Niektorí z nás boli len začiatčníci, takže sme Domčo, Matúš a ja robili záchrannú službu. (Šimon Fortuna)

Na ľade som sa trochu aj bláznil s deťmi, ale raz som išiel príliš rýchlo a spadol som. Au, povedal som, lebo ma tak zabolelo v kolene, že mi v ňom až prašťalo. Ale za chvíľu mi to našťastie prešlo. (Maroško Vranka)

Keď sme sa korčuľovali prvý raz, tak som nemal korčule a teta Gáboríková mi požičala, aby som aj ja mohol ísť na ľad. Potom mi rodičia už kúpili moje vlastné a už mi to celkom dobre ide. Na klzisku nám bolo krásne. (Dodko Mareček)

Mne sa najviac páčilo, ako mi kamarátky robili ochranu a ako ma povzbudzovali, keď som sa učila korčuľovať. Už prejdem celú šírku štadióna bez pádu. (Johanka Heneková)

Redakčne spracoval Lukáš Putala

DETSKÝ MESTSKÝ PARLAMENT INFORMUJE

Na poslednom zasadnutí detského mestského parlamentu vládla pohodová priateľská atmosféra. Rozprávali sme o tom, čo je a čo nie je dobré na našich školách, o problémoch Mesta, a.p.

Keďže vás asi najviac zaujímajú školské uniformy, prezradím o nich niečo viac: Nemusíte sa báť, žiadne kockované nohavice a sukne, podkolenky ani saká či kravaty nám nehrozia! Po dlhšej konzultácii sme sa dohodli na modernom a pohodlnom oblečení. Malo by mať zimný i letný model a (samozrejme) dievčatá a chlapci budú odlišení. Presné návrhy sme nemali, no vyhlásili sme súťaž do trenčianskeho časopisu INFO o najlepšie návrhy školských uniforiem.

O výsledku súťaže sa včas dozvieme.

Váš Andrej Sokol,
poslanec detského parlamentu

MRIEŽKOVKA sa rieši tak, že do voľných políčok vpisujete písmená. Nie však hocjaké, ale iba tie, ktoré sú na začiatku každého riadku. Sú uvedené v abecednom poradí, ale vy ich vpisujete tak, aby vám vzniklo logické slovo. Vo farebných stĺpcoch je tajnička.

S CHUŤOU DO TOHO, nevzdávajte sa pri prvej prekážke.

A	E	F	N	P	R		A	R		G	R	A			I	E	K	A		K	A		
Á	E	N	O	P	R		L	A		T	Á	Ž	P			O	Z	D		V	A	M	
D	S	V	Y	Y	Z		B	R	A		L	O	P	O			V	A	M		V	A	L
E	I	N	P	P	Ľ		P	R			V	A	N			O	S	T	U		O	S	Ľ
A	I	O	P	R	R		A	P		I	K	A	P			A	V	E	K		P	C	A
A	I	Í	S	T	Y		P	R			T	U	P	V		H	B				K	Á	R
D	E	E	I	S	V		P	R	I		P	A	Ľ								T	R	
C	I	J	N	O	Š	V		O	D		Í	K					A			T	E	R	Y
Č	I	M	O	T	V		A	U			A	T					P	R			A	N	
K	L	O	R	S	V		P	E		A	H	A				L	A	M	A		I	T	E
E	I	I	L	Ľ	Y		P	R			S	T	O	R		L	I	E	Č		T	E	